

MINDSZENT-SZEGVÁR

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ
HIVATAL

Diamant Manó nyomdájában, hová
a lap szellemi részét illető közlemé-
nyek, előfizetési- és hirdetési díjak
küldendők.

és

VIDEKE.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

Megjelen minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre 3ft — kr.
Félévre 1ft 50 kr.
Negyedévre — 75 kr.

Hirdetések jutányosan felvételnek

Iskoláink mizériái.

Az idő haladtával elkövetkezik az iskolai év kezdete is s azzal együtt elkövetkezik egyik-másik tanítónkra s tanítványainkra a nyomoruságos kinlódás korszaka.

Sajnos, hogy így kell azt neveznünk, de ha végig nézünk iskolahelyiségeink leg-
többjén, azonnal meggyőződhetünk arról,
hogy egyáltalán nem tulás kifejezésünk s
a tanítási időszakot az azon helyiségekben
keresztül élni kénytelenülök iránt önkéntel-
enül is a szájalom érzete támad bennünk.

Avagy nem kell-e szájalokoznunk azon
szegény tanítón s annak tanítványain, akik
arra vannak kárhóztatva, hogy az Altver-
féle házban elhelyezett iskolában éljenek
tiz hónapot keresztül? — Nem lélekhabo-
ritó-e az, midőn abba az alig 2 méter ma-
gas és kellő világossággal a legjobb aka-
rat mellett is el nem látható viskóba belé-
pünk s elgondoljuk, hogy azon helyiség-
ben — hol tiz embernek sem lehet egész-
séges a huzamosabb tartózkodás — 80—100
gyereknek s az azok tanítására itélt ta-
nítónak kell egy iskolai évet keresztül
huzni?

Köböl kell annak az embernek lenni,
ki azt látva el nem szomorodik s szájalok-
zást nem érez a szerencsétlen érdekeltek
iránt.

És annál inkább elszomorító az isko-
lai helyiségek ily nyomoruságos állapota,
mert annak dacára, hogy az intéző testü-
letek figyelme a jobb helyzet előállításá-
ra már többször is felhiva lett: eddigelé
még csak a legcsekélyebb tényők sem mu-
tat arra, hogy a helyzetet javítani akarnák.
— Mert csak nem fogják komolyan álli-
tani sem az iskolaszék, sem pedig a köz-
ségi képviselőtestület azt, hogy azon pla-
tonikus természetű határozatok, mik ez
ügyben általuk meghozva, a papírra tételen
tul soha sem terjedtek, a javulást jelen-
tenék.

Nem akarunk a most említett testüle-
tek ellen vádaskodni, de kénytelenek va-
gyunk kijelenteni, hogy arra: miszerint ho-
zott határozataikat végre is hajtsák, az ed-
digi tapasztalatok szerint, nem képesek,
mert ha azok volnának, akkor már évek
előtt kellett volna a helyzetnek ez ügyben
javulni.

Felhívjuk tehát figyelmüket, mert kö-
telességünk azt tenni s felhívjuk különösen
az említett iskola helyiségre s kérjük őket,
az azon iskolába járó gyermekek és az ott
foglalkozó tanító egészsége, testi épsége
érdekében, hogy gondoskodjanak más he-
lyiségről, a bekövetkező tanévre ne halo-
gassák a cselekvést, mivel ha kérő sza-
vunknak sikere nem lesz, kénytelenek le-
szünk követelőleg lépni fel s azt kiáltani a
késlekedőkhez, hogy ha tenni nem

tudnak avagy nem akarnak, ad-
janak helyet másoknak, kik
tudják azt, hogy a közéletbeni
megtiszteltetésnek termé-
szetes következése a közér-
dekbeni cselekvés.

Spektátor.

Még egyszer a lutriról.

A legnagyobb összeesküvés, valódi lázadás
tört ki a helyi s napi lapok hasábjain a kis
lutri ellen a legutóbb megütött Farkas Meny-
hért-féle félmillió ternó alkalmából.

A lapok harca a kis lutri ellen az egyol-
daluság jellegét hordja magán.

E sorok írója Fortuna kegyeit soha sem
kereste sem a kis lutri, se a sorsjáték, se a
börze mezején, tehát elfogulatlanul veheti bír-
lat alá, mennyiben jogos vagy jogtalan a lapok
méltatlankodása a sorsjáték ellen.

A sorsjáték üzéséok mindig megvan a
maga lélektani oka. Ki ne is szeretne magának
minél jobb anyagi helyzetet biztosítani?

Ez oly kérdés az emberi kebelben, me-
lyet e földi életben szüntelen megoldani sze-
retne. A jobblét előállítását, a nyomor, a sze-
génység, a kétségbeesés, a szenvedély indokai
a szerencsejátékoknak.

Azt mondta egy jeles író, hogy az em-
beri szív egy háromszögben foglal helyet, a
szögben levő hízagokat törekszik az ember ös-
ztönszerűleg betölteni e földi életben, innen a
vágy, a törekvés hírnév, vagyon stb. után. Ugy
volt, úgy van s úgy lesz, hogy a gazda még
gazdagabb óhajt lenni, ezt bizonyítják, hogy a
sorsjátékok terén maradjunk, a börszék; hogy a
szegény gazdagodni vágy, nagyon is ekklatan-
san hirdeti a kis lutra. Midőn tehát a sorsjá-
tékok akarjuk kiküszöbölni, meg kell számol-
nunk az emberi természettel, a lélektani okok-
kal, mik a lutrizásra ösztönzik az emberiséget.

A szerencsejáték mindig megvolt külön-
böző alakban, mert a vágy a jobblét után
mindig megvolt az emberi kebelben, igaz, hogy
nagyobb mérvben üzi a mai kor embere a lut-
rizás különböző neveit, de nagyobb s több lé-
lektani okok ösztönzik is őt a játszásra.

A szerencsejátékok akkor szűnnek meg,
mikor az emberi kebelben kihül a jobblét utáni
vágy, de miután ez nem hül ki soha, nem szűn-
nek meg a szerencsejátékok sem, ha nem lesz-
nek üzhetők nyiltan, a törvény oltalma alatt,
üzetnek alattomban s üzések, csalók, hamis já-
játékosok fogják fosztogatni a népet, kik aztán
nem krajcárokat, hanem forintokat fognak zse-
beiből kirángatni s az emberi leleményesség a
sorsjátékosok különféle neveit fogja előállítani.

Azt mondtam, hogy a lapok az egyolda-
luság jellegét viselik magukon, midőn a kis
lutrira „pereat“-ot kiáltanak. Hát igen! mert
mélyen hallgatnak a börze játékokról, kétes
börze spekulációk s szédelgésekről. A nép a
kislutriba hordja filléreit — midőn t. i. van
fillére — ha nincs nem lutriz s egyáltalán a

lutrizással se szegényebb már, se erkölcsileg
rosszabbá nem lesz, beéri azzal, hogy nem nyert,
de a börzén hányszor kérdés tárgya a vagyon,
a család jóléte, boldosága? Hány ember kezébe
adott már koldusbotot a börze szédelgés, kik kü-
lönben jólétnek örvendtek? Mennyi család ál-
dozata a családfő könnyelmű börze játéknak?
s mennyi sikkasztás s öngyilkosságnak volt már
a börze szülőanyja? Ha a börze játék és a sors-
jegyek beleillenek a szerencsejátékok keretébe,
akkor oda kell fejleszteni a dolgot, hogy a kis
lutri is bele illjék. A lottó számításról a követ-
kező kombinációt hozzák a napi lapok: „Az
állam esélyei aránytalanul nagyobbak a közön-
ségénél. A kettőt egymáshoz viszonyítva, a ki
ambót nyer, betétjének kapja 240-szeresét, a
kincstár pedig 4005-szörös előnyben van vele
szemben; a ternó a betét 4800-szorosa, a kinc-
tár esélye ellenben 11,748-szoros. Vegyük a
budgetet elő. Ebben azt olvassuk, hogy a lot-
tónál:

Játékbetétek	2.500,000
Kifizetendő nyeremények .	1.171.500
Különbözet	1.328,500

Tagadhatatlan, hogy a kis lutri mostani alak-
jában fosztogató szerencsejáték, de ez nem cim
arra, hogy az eltörültsék, hanem nagy s fontos
ok arra, hogy az legyen a kislutri a szegény
nép számára, ami a sorsjegyekkel játszás a va-
gyonosokra nézve. — Azért pedig eltörülni
akarni a lutrit, mert némelyek utolsó filléreiket
is a gyűjtőbe viszik, annyi lenne, mint kiirtani
a szőlőtöskéket, mert némelyek részegesek.

A „Mindszent-Szegvár és Vidéke“ 21. szá-
mának vezércikke szintén „A lutri.“ Amily rö-
vid, ép oly velős cikkecske ez s nem a lutri
reformját, mint inkább annak végleges megszűn-
tetését óhajtja. Ez nézet dolga, véleményemet
elmondtam fentebb reá. Van azonban egy pontja
e cikknek, mely a különben avatott tollu cikk-
író tájékozatlanságáról tanuskodik. — Ugyanis
cikkirő a lutri mania fékezését illetőleg az egy-
házak szószékeire is apellál.

Hát én, ki sűrűn látogatom a templom-
kat, biztosíthatom cikkirőt, hogy a sark, mi kö-
rül az egyházi szónoklatok forognak, e jelszó:
„Imádkozzál s dolgozzál.“ Hogy az egyházi szó-
nokok ostorozzák a babonát, elkobozzák a nép
kezeiből a netán előforduló vad s büverejű imád-
ságokat, hogy a dologkerülő, de gazdagodni vá-
gyó s ép azért a szerencsejátékokra támaszko-
dók a szószékekről az Istenbe vetett bizalomra,
szorgalom s munkára buzdíttatnak, arról meg-
győződhetik cikkirő is, ha ráadja fejét s egy
évig figyelemmel kíséri az egyházi szónokla-
tokat.

Azt hiszem, jól tudják lelkipásztoraink,
hogy a nép babonás, mert küzdenek ellene a
szószékeken, de arról is megvannak ám a lelki-
pásztorok győződve, hogy az intelligentia sem
kevesebb babonás, mint maga a nép, csak hogy
ez utóbbinak babonás ideái más tárgy körül
forognak. Így pl. mig a nép az álmoskönyvet
forgatja, addig az intelligens ember le nem ül

az asztalhoz, melynél tizenhárom lennének; hát a péntek, ez nagyobb tárgya a babonának az intelligenciánál, mint a köznépnél stb. Az előbbi tanult s műveltsége van, ez utóbbi műveletlen, hogy melyik babonája eshetik nagyobb megrovás alá, megítélni „A lutri“ írójára bízom.

Vasut építési tervek.

Csongrádvármegye közgyűlése foglalkozott legutóbb a szentes-h.-m.-vásárhelyi vasutépítés kérdésével.

Vármegyénk alispánja szép, alaposan megokolt jelentést terjesztett a közgyűlés elé; az állandó választmány közigazgatási szakosztálya hosszan, alaposan tárgyalta az ügyet, ennek eredményeképp jött létre azon javaslat, hogy minden lehető elkövettessék a Szegvár-Mindszent érintésével H.-M.-Vásárhelyig építendő vasut létesítése tekintetében, de ha épen keresztül vihetlennek tetszik az ügy, vétessék figyelembe a szentes-orosházi vonal; hosszas vita merült föl e kérdésnél, a tárgy fontos, megérdemelte, hogy érdekes vitakozás tárgyává tessenek.

Hogy a közgyűlés mit határozott, köztdomású és bár mi mindszent-szegváriak nem vagyunk egészen kielégítve a hozott határozattal, abba belenyugodtunk. Ha H.-M.-Vásárhely tényleg oly szűkkebbü álláspontot foglaland el a jövőben is a mindszent-szegvári helyi érdekü vasutvonal létesítése tárgyában, mint tette ezt eddig, úgy lehet, hogy e vonal egyelőre nem létesül és ha később létesítetik is, az orosházászentesi pálya megnyitása után, kétségtelennül nem lesz többé oly jövedelmező és életképes, minő az esetre lenne, ha hogy a szentes-h.-m.-vásárhelyi vonal építetik ki Szegvár-Mindszent érintésével előbb, mert ez esetben több mint valószínű, hogy a szentes-orosházi ki sem építetik.

H.-M.-Vásárhely nagy és gazdag város, határa óriási, lakosainak vasuti érdekei nemcsak kívánatossá teszik a szentesi összeköttetést, de határozottan nagy jövedelemmel, haszonnal fogna ez összeköttetés járn.

De Vásárhely város előjárósága, közgyű-

TÁRCZA.

Végrehajtás utján szerzett feleség.

(A „Mindszent-Szegvár és Vidéke“ eredeti tárcája.)
Írta: **Emerikus.** (Folyt.)

Tél lett és én kitűzött célombhoz képest ott szándékoztam hagyni a fővárost, hogy a vidéki praxist elsajátítva, a vidéken megtelepedjem.

Előbb azonban nagy tette határoztam el magam.

Elmentem Vághi urhoz és egész határozottsággal szólék neki:

— Mit tart ön egy ügyvédrel? A legjobb! Eltudja egy ügyvéd a feleségét tartani? Már hogyné! Nos, Vághi ur, mint tudja, én ma-holnap ügyvéd leszek, ha isten megsegít. — Most itt hagyom a fővárost. Vidékre megyek és ott meg is telepedem. Mielőtt azonban elmennék, a legnagyobb komolysággal kijelentem, én szeretem leányát... Kérem, kérem, csak tessék nyugodtan meghallgatni. Én most csak egyre kérem: szeretem leányát, engedje meg Vághi ur, hogy ezt leányának elmondhaszam és ha ő — látni fogom — csak egy párnyi vonzalmat is érez irántam, akkor ígéretét kérem önnek, hogy nem fog sietni azzal... hogy is fejezzem ki magamat... nos igen, hisz Zsófia még nagyon is fiatal... tehát Vághi ur nem fog sietni leányát férjhez adni, mert hisz fiatal még és ha előbb nem is, de mához két évre — pontosan, épen két év múlva — ha addig mi hirt sem adok is magamról, visszajövök, megjövök, mint kész ember, akinek otthonában

lése szűkkebbü, zsupori vasutügyi politikát üz, nekik állítólag nincs is érdekük a mindszent-szegvár-szentesi összeköttetés helyreállításánál; felajánlanak tehát 50.000 forintot, oly föltételeket kötvén a mellett ki, hogy az 50 ezer forint egy csekély hányadát képeznék azon összegnek, melyet a vonal olyképen ki és felépítése igényelne.

Tulságosan kimerített tárgy már a vasut építési ügy, de hozzá szólunk az okon, mert a „Szentesi Lap“ 84-ik számában „egy szegvári képviselő“ megint vezércikket írt a vasutügyben. Elmondván h.-m.-vásárhelyi lapok nyilvánított véleményeit, reményeit, helyre igazítván az alaptalanul elferdített állításokat, okoskodása álláspontja abban összpontosul: „építessék ki a vármegye a vasutvonalat Szegváron át Mindszentig.“

Ez eszme, helytelen, célszerűtlen. Mint mindig hangsúlyoztuk, hogy a szentes h.-m.-vásárhelyi egyenes irányu pályából kiágazó szegvári, illetve Mindszenti szárnyvonal életképtelen, csak kárral, reá fizetéssel volna fönttartható, ép úgy z s á k u t c á n a k tartjuk a Mindszentig terjedő vonalat is.

Szentes tényleg nagy város e vármegyében s mégis vasutja nem oly jövedelmező, mint hitték, reménylették.

Végállomás s mint ilyen nem jövedelmező hát még két — habár népes — községet érintő vasuti végállomás, hogy képezzen jövedelmező vasuti forgalmat.

Nem kell H.-M.-Vásárhelylyel dacolni — hanem kiépíteni a vonalat H.-M.-Vásárhelyig — de nem bekapcsolni a régi adóháza az új vonalat — hanem egy kisebb-szerű indóházat és melléképületet készíttetni a népkertnél!

Hirdesse a szegény kis ház és kisebbszerü épületek összessége: hogy H.-M.-Vásárhely közönsége a késő jövőt, a fontos jelentőségűleg mily áldozatkészen járult a saját előnyére is szolgálendő vasut kiépítéséhez és mily jó szomszédja Csongrádvármegye többi községeinek.

nagyon, nagyon boldog lesz az a nő, kit mint feleségemet oda viszek.

— Mint komoly embert ismerem és tiszteltem, hogy úgy mondjam, szeretem is — szólt Vághi ur. Ámde beláthatja, hogy ily dolgokban az asszonyoké a szó. Én elmondom feleségemnek és biztosíthatom, hogy részemről igyekezni fogok minél kedvezőbb választással szolgálni.

— Köszönöm. Eljövök a válaszáért. Eljövök Vághi ur, mielőbb.

A válasz kedvező volt.

Midőn elutazásom előtt bucsulátogatásomat tevém, kis időre egyedül maradtam a leánykával. Oda léptem hozzá.

— Zsófi kisasszony, egy pár komoly szóra, komoly és őszinte feleletét szeretném, ohajtanám.

— Hát nem őszintén szoktam-e én önnek mindig felelni?

— Kétségtelül. De most meg van oka, a miért erre különösen kérem.

— Nos, kérdezzem bíró uram, hogy ha kell felelni.

Ugyebár ismer engem?

Jelentem alásan, bíró uram, legalább hat hónapja!

— És minő véleménye van felőlem?

— Hogy egy csuf kiállhatatlan ember, aki bármiről legyen is szó, sohase nekem, hanem mindig a mamának ad igazat.

— Nos tehát, minthogy látom, igen jól ismer, hát ime folytatom: én holnap távozom Pestről, hosszú időre, talán végleg...

— Ön elutazik?!

— Igen, szándékom vidéken megtelepedni.

Helyi és vegyes hírek.

Primitia.

E hó 21-én tartotta t. Hám Antal kegyesrendi áldozópap a zsufolásig megtelt templomunkban fényes segédlet mellett első miséjét.

A templom szentélyében az intelligencia foglalt helyet nagy számban.

A manuduktori tisztet főt. dr. Kiss Sándor kolozsvári főgymn. tanár teljesítette; segítettek: főt. Eiszrich György hercegovinai tábori lelkész, Réty Ferencz, Papp János pesti főgymn. tanár-áldozárok, Bajcsy Gábor helyi segédlelkész, Salánki István kegyesrendi gymu. tanár, Erdélyi Gyula, Ticz Antal kegyesrendi áldozárok s dr. Hám Sándor főgymn. tanár, az ujmisés testvérbátyja.

Az ünnepély szónoka főt. Keller Lajos helybeli plébános volt.

Az ünnepélyesség legmegragadóbb része az volt, midőn a mise végén az ujmisés atyját, anyját megáldotta, mi nemcsak az örömszülőknek, de a jelenvoltaknak is könyeket esalt szemibe.

Este az ujmisés atyja házában fényes lakoma volt, melyen mintegy hatvanan vettek részt. Pohár köszöntőket mondtak: dr. Kiss Sándor az ujmisés szüleinek, majd az ujmisés emelkedett fel s éltette Pribék József veszprémi segédpüspök öméltóságát, ki őt pappá szentelte; továbbá éltette a manuduktort: Kiss Sándort s az ünnep szónokát, Keller Lajos plébánost. Keller Lajos plébános az ujmisésre mondott pohárköszöntőt. Eiszrich György az örömanyt s az ujmisésnek egyik nővérét névnapjok előestéje alkalmából köszöntötte fel; dr. Kiss Sándor Keller Antal dunaföldvári koronás érdemkeresztes nyugalmazott tanítóra emelte poharát; szólt még több ízben dr. Hám Sándor s a jelenvoltakra ürité poharát.

A táncal egybekötött multság a legjobb kedvben folyt reggelig.

Isten bő áldását kívánjuk az ujmisésnek.

— **Orkászertü vihar** dühöngött f. hó 24-én sűrű jégesővel vegyest vidékünkön, rengeteg károkat okozva. Még a legöregebb emberek sem emlékeznek arra, hogy ily sötét, zöld és kék színbe játszó terhes fellegetek láttak volna va-

— Ugy?! Tehát most utoljára látjuk önt. Kár, hogy megszerett... megkedveltük önt mamával együtt.

— Pedig csak kegyedtől függ, hogy ne utoljára lássuk egymást.

— Tölem?

— Igen öntől. Hát szeretné, nem bánná-e, ha maradnék?

— Azt ne tőlem kérdezzé.

— Oh, kisasszony... hiába kerülgetem, nem értem én a cifrázgatást, ami a szivemen van, kijelentem. Én szeretem önt és ha kegyed, Zsófi kisasszony, csak egy picike vonzalommal is van irántam, úgy csak azért megyek vidékre, hogy egy kedves otthont készítek, melyben önt, mint boldog háziasszonyt, mint az én édes, szerelmetes kis feleségemet kívánám látni. Persze, persze, hosszú terminus a megvalósulásra... két egész év a várakozásra, egész élte számomra, Elmondtam, feleljen.

— Nos én is őszinte leszek. És ezzel a keblére tűzött csokrocskáról egy levelet tépelt le és átadta nekem.

— Amig ezt ön igaz szívvvel, szeretettel örzi meg, hervadtan bár, mert hisz ennek el kell hervadnia, az én szivem is igaz szeretettel fog önre gondolni és jöjjön bármikor vissza, érti, bármikor és megmutatja, hogy még mindig örzi a szivemről tépett leveleskét, szeretettel fogom követni, a hova kívánja. Esküszöm.

— Köszönöm. tehát Isten önnel egy időre és jusson eszébe olykor-olykor az a csuf, kiállhatatlan ember, aki... aki szivét önnel hagyja.

— Isten önnel. Vigyázzon „arra“, mert nagyon rosszul esnék, ha fel nem bírná mutatni.

laha, mint amelyet d. u. 5 órakor délnyugati irányban szemléltünk s ez okból remegve vártuk a vihar kitörését s félelmünk nem volt alaptalan, egy rövid negyed óra elteltével teljes erejével tört ki a vihar. Tövestől tépte ki a házak előtti vén fákat, egész háztetőket söpört le a falakról, kerítéseket döntött fel, a templom tetőzetét több helyen megrongálta. Sokkal több kárt okozott azonban a mezőn a jégeső és szél. Az eddig szépen fejlődött kukoricák legtöbb helyen tönkre vannak téve s mindenütt oly látványt nyujt, mintha lehengerették volna, a dohányokat, szőlőt teljesen elverte a jég. A gabona kereszteteket és asztagokat szét szórta. Kiszámíthatatlan az a kár, mit e vihar vidékünkön okozott s legnagyobb baj az, hogy a termények jég ellen nem voltak biztosítva.

— **Keresztelés.** E hó 21-én kereszteltetett meg a róm. kath. templomban Reiner Sámuel kisjenői születésű, mindszenti illetőségű izraelita bognár mester. A keresztelésben Sándor nevet nyert. A keresztelést Bajcsy Gábor helybeli segédlelkész végezte. — A keresztcsülői tisztet pedig Czukor József helybeli polgártársunk teljesítette.

— **Ég a szegvári megyeház!** Ez a hír járt szájról-szájra községünkben f. hó 22-én s e hirt, mint biztos forrásból eredt, adta tovább egyik a másiknak. Sokan látszóval néztek át a szomszédos Szegvárra s a jobb szeműek közül egyik csak a füstjét — másik meg a lángot, a többség meg semmit sem látott. Egész estig várták igazán a hír megerősítését, míg végre annak alaptalansága kiderült. Mint bennünket értesítenek, e vak tüzi látma eredete a következő: a vasárnap éjjel a pap lakodalmon mulató urak közül többben, kik ez alkalommal Bachus és Grambrimusnak örök hűséget esküdtek, nem akarták azt már másnap vagyis hétfőn megszegni s újra összeülnék tehát ők, hogy ez Isteneknek áldozzanak s ajtatosságukban annyira elmerülének, hogy a világi gondok s bajokkal mítsem törődve, elfeledték azt, hogy közülök némelyiket há nő terített asztalhoz várja. Megindult 12 óra után a parlamentezés, a mely azonban eredményre nem vezetett, mi sem volt képes őket ajtatosságukban zavarni, de mégis a nők szellemek, teljesen képesek férjük szokásait kiismerni s miután tudták, hogy férjeik mily rendíthetetlen hittel ragaszkodnak az említett Istenekhez, egy eszme fogamzott meg szellemes agyukban. Futár jelent meg, a gyülekezés helyén harsány hangon jelenté, hogy: „ég a szegvári megyeház,“ ijedten ugráltak fel, a „hívők“ s tódultak kifelé, — hazafelé, kivéve egy flegmájáról ösmertes „írastudó“-t, aki nyugodtan nézte a rohanókat, míg végre jónak látta a dologhoz hozzá szólni s patrosszal mondá „ég a megyeház!! Locsoljuk!“

— Isten önnel. Egy néma kézsorítás, de kifejezve benne minden, minden.

* * *

Az év letelt, a nap lejára, és pontosan megjelenék, mint kész ember, ott, hova szívem mindig vissza vágyott, de ahol két év óta nem mutatkoztam.

Oh milyen szívörömmel fogadtak.

És Zsófi? Halvány, elfogult volt. Mikor azonban aztán egyedül maradtam vele, elővettem „azt“ a levelecskét és megcsókolva, átnyújtottam neki.

Hogy felcsillámlottak szemei!

— Ugy szeretem!

— Ugy szeretlek, és szívemhez szoritva az én édes kedvesemet és mind közelebb és közelebb hajlék szép arcához és ajkunk egy hosszú, forró csókban forrott össze.

Az első csók!

— Szeretlek, szeretlek, szeretlek!!

* * *

Még az este meg volt az eljegyzés, három hétre rá a lakadalom.

Midőn esküvő után végre voltak szivesek vendégeink eltávozni és egyedül maradtam az én szerelmes kis feleségemmel, elbeszéltem neki, hogy miként szereztem én öt végrehajtás utján.

— Látod, látod édes egyetlenem, ha az a végrehajtás akkor meg nem történik, ki tudja te kié lennél és az enyém is ki lenne.

Mire az én édes kis asszonyom hófehér karjait nyakam köré fonva, boldogságtól ragyogó arccal suttagá:

— Az isten áldja meg azt a végrehajtást!

(Vége.)

— **Megkerült lopott lovak.** A f. hó 14-én gazdátlan lovak címe alatt közölt 3 drb. ló f. hó 6-án hajnalba Kakuk Pál majsai lakostól loptak el; Kakuk mint jogos tulajdonos Csany község előljárásgától a lovakat átvette.

— **Valahára!** A csanyi „kávéház“-nak csu-folt korcsma valahára, a tanfelügyelő ur többszöri sürgető felszólítására beszünttetett. A mely a fenálló népiskolai s ipartörvények dacára a templom közelében, a belső iskola közvetlen szomszédságában, a kántor s harangozó lakkal egy udvarban három éven át tüdőkölt. Csak elismerréssel adózhatnak a tanfelügyelő ur rendelkezésének mindazok, kiket a tivornyázók zsi-vaja temp'omba jövet megbotránkoztatott. Most még arra vagyunk kíváncsi, hogy a rendelet csupán csak a „cégér“ eltávolításával lesz-e végrehajtvá; mert itál az említett korcsmában még mindég „kapható.“

— **Pénzlopás.** F. hó 21-én reggel 7 órakor Gémes István mindszenti lakos, jelenleg a csanyi réten barákos kárára a barák egyik szobájában az ágyra letéve volt mellénye zsebéből 2 db 10 és 30 db 1 forintos bankjegyek elloptak. A csanyi m. kir. csendőrök s tettest még az nap, Spitzer Hanna ó-becsei illetőségű kubikos nő személyében kiderítette, ki, miután 50 frtról a feladó-vevényt szoknyája bállésében megtalálták, beismerte, hogy a pénzt ő lopta el, melyből 50 frtot anyjának Ó-Becsei postára tett már, a 3 frt azonban még nála megtaláltott és a postára feladott 50 frt is lefoglaltatott. Nevezett nő azt hozta fel mentésül, hogy ő azért lopta el a pénzt, mert könnyű helyen volt és azt más úgy is ellopta volna. Most a csongrádi kir. járásbíróság börtönében várja méltó büntetését.

— **Vizbe fult egyén.** Szücs János temesvári illetőségű 27 éves erős testalkatu kubikos f. hó 20-án este 1/2 8 órakor két zentai munkatársa jelenlétében a csanyi rét nagy tótok közelében a Tiszán átakart uszni, de midőn a közepéig uszott volna, elmerült és a vízbe fulladt, kinek hullája még a legnagyobb keresés dacára fel nem találtatott. A szerencsétlennek ruházata Csany község előljárásgának adatott át „megörzés végett.“

— **Zsiványjárás.** Kéry Sándor homoki-pusztai birtokos jelentést tett a szegedi csendőrségnél, hogy tanyája körül pár nap óta fegyveres rablók ólálkodnak. Ezen följelentés alapján ma reggel Szombath József szegedi csendőrparancsnok három csendőrről kivonult a zsiványok elfogására. F. hó 18-án éjjel a szomszédos homoki-majorból veszett el négy lovak az ott dolgozó szegvári részes cséplőknek. Talán erről is fognak tudni azok a fegyveres zsiványok?

— **A zónadijszabás.** A m. kir. államvasutak igazgatósága figyelmezteti az utazó közönséget, hogy a f. évi augusztus hó 1-én életbe lépő vonalszakaszú jegyek, valamint mindazon idegen vasutak állomásaira szóló közvetlen menetjegyek, amelyekre ily jegyek eddig fónállottak, egyelőre úgy, mint eddig, csak a vasúti személypénztáraknál, valamint a m. kir. államvasutak budapesti és bécsi, továbbá az aradi brassyói, eszéki, fiemei, győri, kassai, kolozsvári, miskolci, nagyvárad, szabadkai, szegedi, zágrábi és zimonyi menetjegy-irodáiban adataknak ki. Megjegyeztetik egyuttal, hogy a szomszédos forgalmu menetjegyek az utazó közönség kényelme érdekében oly szöveggel látattak el, hogy azok úgy az illető állomásról a szomszédos vonalszakasz állomásaira, valamint viszont való utazásra is használhatók; továbbá, hogy ezen jegyeket nem kell a személypénztáraknál lebélyegzés végett fölmutatni. Így tehát az elutazásnál a visszaútatásra szóló jegy, vagyis mindjárt két jegy váltható, miáltal a visszautazásnál azon kellemetlenség, hogy az utas ujjal a pénztárhoz forduljon, teljesen elesik. Tudomásra hozza továbbá az igazgatóság, hogy úgy a személypénztáraknál, mint a fentebb említett menetjegyirodáknál a szomszédos forgalmu jegyekből egyszerre tiz darab is váltható. Az utazó közönségnek saját érdekében ajánlatik, hogy az említett kétrendbeli berendezést főképp vasár- és ünnepnap kirándulásoknál vegye igénybe, különösen azért is, hogy ily napokon előfordulni szokott nagyobb tolongásnál a többszöri jegyváltásától megkíméltsék.

CSARNOK.

„CSAK ÖT PERCIG.“

Németből: Szentesi.

Inasom lépett be egy napon mosolyogva, gunyosan és mondá: „Bumiterl ur önnel akar beszélni.“

Bumiterl ur nagyon furcsa egyén, valódi pióca-vendég. Ahova ő vendégképen beveszi magát, ott keresgél, vizsgálódik mindenütt körös-körül és hajtogatja magát ezer bók-kok közt; ha egyszer valahova bekapott, ott ül mindig nyakán és le nem esik addig, míg véreből eleget nem szitt, mint a pióca.

Tehát itt van Bumiterl ur és belép: „Csak öt percig“ tisztelt uram!

C s a k öt percig! Hány öt percet kell egy embernek élni, hogy hetven éves legyen? C s a k öt percig! Öt perc alatt ugrott ki Minerva Jupiter fejéből és öt perc alatt sülyedt el Lissabon!

C s a k öt percig! Öt p-re alatt tudjuk imádottunkat „igen“-nel boldogítani és üdvünk örökre elveszett. Öt perc alatt kaphatunk kosarat és üdvünk örökre meg van mentve!

C s a k öt percig! Öt perc alatt egy harminc éves háborút abba hagyhatunk; öt perc alatt az égig törhetünk.

C s a k öt percig! Öt perc alatt egy nagy tengeret megmérgezhethetünk, öt perc alatt egy girbe-gurba mindenféle csavargózdó tengeret kiegyenesíthetünk.

C s a k öt percig! Öt perc alatt egy tervet főzhetünk „Iliás“-hoz; öt perc alatt egy nagy könyvtárt Alexandria-ként lerombolhatunk.

C s a k öt percig! Öt perc alatt valami mind az öt érzékünket elragadhatja és ötször kétségbe ejtheti.

C s a k öt percig! Öt perc alatt az akaró szívet valamásra bírjuk. (Ami a tizenöt éveseknél megállau, hogy ne tegye, egész ujság.)

C s a k öt percig! Öt perc alatt mi a szöke kedveseket és a fekete kávét lehidegíteni képesek vagyunk. Öt perc alatt tiz hitelezővel is találkozhatunk; öt perc alatt tiz szigorlaton keresztül eshetünk; öt perc alatt képesek vagyunk száz előfizetőt is elszalasztani; öt perc alatt képesek vagyunk egy szóbeli és egy írásbeli bolondságokat véghez vinni; öt perc alatt igen kényelmesen nyolc kudarcot vallhatunk; öt perc alatt képes egy leánya hat évet eltagnadni korából és öt perc alatt tizszer szeghetjük adott becsület-szavunkat!

C s a k öt percig!

Oh Bumiterl! Bumiterl!

Tehát itt van, Bumiterl ur?

C s a k öt percig, tisztelt uram.

Én mérsékelt mosolygással kérde: „Mivel szolgálhatok?“

Itt kezdi Bumeterl ur a nyitányt heszélni:

— Ah, tudom, hogy önnek sok dolga van, tudom,

hogy ideje igen drága, ah, tudom én igen jól, tudom én, m az a szerkesztőnek lenni s tudom, hogy önnél sok miadei dolog előfordul, tudom!

— Kérem alázatosan, mivel szolgálhatok?

— Ah c s a k öt percig! Tudom én mi az az idő, tudom ennek értékét becsülni, tudom ennek megfizethetetlen kincsét becsülni — tudom.

— Bátorodom önt kérdeni, miféle kellemet akar nekem mondani?

— Ah én tüstént készen leszek! C s a k öt pereig! Tudom én, hogy ön száz tárgyal is el van foglalva, tudom, hogy némely dolog az időt nagyon is igénybe veszi — ah én tudom.

Itt inasom lépett be és udvariasan máná:

— Bocssásanak méz, hogy zavarom önöket és egy levelet adott át. Bumiterl ur kész volt a felelettel rögtön:

— Tudom, hogy ezen dolgot nem szabad elhalasztani oh én tudom, hogy némely levél igen sokat jelenthet, tudom.

Míg én a levelet olvasám, addig Bumiterl ur a könyvtáramnál kötött ismeretséget; felkeresé a szótárakat, kihuzta a köteteket, olvasta az Almanachot, megvizsgált minden könyvet. Ezalatt én a levélolvasással készen vagyok. Bumiterl ur felém fordul és így szól:

— Szereti ön a vászonba kötött könyveket?

— „Oh igen!“

— Itt nem tudják helyesen bekötni a könyveket, mert...

— Bátorodom önt ismét kérni, hogy mondja meg, miféle szerencsét akar nekem szerezni, én igen kevésé vagyok az ilyenekkel mulattatva!

— Oh én mindjárt készen vagyok c s a k öt perc! tudom én, hogy ön nagyon el van foglalva, tudom, hogy mi mindennel elvan halmazva és tudom, hogy némelykor unalmas vendéget is kap!

— Oh, néha-néha ez megtörténik, tehát mit kíván?

E pillanatban hozza egy ember a legközelebb megjelenő ujságot, kijavítás végett, örömmel ragadnám meg ezen kitünő alkalmat; Bumiterl urhoz fordulok és rettentő udvariassággal mondom.

— Látja ön, nagyon tisztelt Bumiterl ur, mily borz asztó el vagyok foglalva, nem akarná rövidebb idő alatt?

De az én talpig becsületes pióca vendégem készülteket tön, hogy az öt percet az öröklét fölé emelje: „Oh, mondja ő, terhére nem vagyok önnel, én várhatok, tudom én mi egy javítás, tudom, hogy ez nem tőr semmi halasztást, oh én igen jól tudom! ha terhére nem vagyok, addig is szét nézek egy kevésé a dolgozó szobában!“

Kénytelen valék a sorsnak megadni magam, én a javításon dolgoztam, Bumiterl ur, a dolgozó szobában motyogott. Először a képeket vizsgálta, majd tapogató mellett, órát, fület, majd szagolja virágaimat és letépi bimbóit, majd visitkártyáimat nézi, majd leveszi gyűrűm a „porté prjont”-ról és kabátujjához törli, ott hagyja; továbbá a papírok közül ki húz egy folyó iratot, melyet én szerkeszték, elő veszi pecsét-nyomomat és jobb tenyerébe nyom véle. Végre dolgommal én készen vagyok és komolyan kérem őt: „Láthatja ön mily végtelenül el vagyok foglalva, ha ön kívánságát ki akarja fejezni...

— „Ah, az igen csekélység, vág szavamba, ki v ált önre nézve! Én nem akartam sokáig itt időzni, kizárólag azon gondolkodom ismét, ez egy sajtóságos dolog s ön kevésbé fog meglepetve lenni, mégis egy férfi az ilyen tapasztalat nyomán, mert igaz, hogy nem az ön szakmájába vág s tudom, hogy önnek ahhoz kevés ideje van, tudom, hogy az ilyen kicsinyesség, oh én nagyon jól tudom!”

Ekkor már megérkezett a posta, a levelek, az újságok, reszketett minden idegem a nyugtalanságtól. Bumiterl ur így szól: Addig is nem leszek önnek terhére, tudom, hogy a posta igen fontos dolog, tudom, hogy egy levélről igen sok függhet némelykor, oh én nagyon jól tudom. És Bumiterl pamlagom sarkába dönt s ezen utolsó felalált lelki nyugtomban akarja a nap végét be várni. A kétségbe esés hatalmába jutottam.

Azonban a kegyelmes ég elküldte az üdvezítő megszabadulást: nyomdászom lépett be, egy hónapi számadással. Össze szedem minden bátorságom, Bumiterl urnak mondom: „Bumiterl ur egy számadást fogok bezárni, mely legalább el tart négy óráig, igen sajnálom de egyedül!...”

Bumiterl ur felugrik és így szól: Ó, nem leszek önnek terhére, addig elmegyek a kávéházba, tudom, hogy egy számadásra sok idő kell, tudom milyen egy hónapi számadás, oh én nagyon jól tudom! Én kérem terhére nem leszek, de aztán visszajövök, tessék elhinni! Csak öt percig! Eltávozott, én fellélegzem, de fejem felett még a Demokli kardja függ. Ha lépést hallok az utcán: összeborzadok, felfoháskodom: „Oh, jószágos Isten, csak nem Bumiterl!”

Közgazdaság.

Gazdasági és üzleti tudósítás.

E héten többszöri eszések szép napos idővel váltakoztak.

Az idej természet folyton a rossz időjárásnak volt kitéve, mihez hozzá járult, még a szerdai borzasztó szélvész és jégeső, mely a vontatókat és kereszteteket széjjel hordta és megázította, a dohányt tönkre tette és a kukoricákat teljesen a földre tiporta.

A hozatalok buzában még igen csekélyek voltak, mert a kedvezőtlen idő miatt nem igen nyomtathattak, sem nem csépelhettek.

A buzaárak e hét elején folyton emelked-

Szolid kereset!!

Allandó tartózkodásu egyéneket keresünk, kik hajlandók képviselőségünket elvállalni és a törvény által engedélyezett sorsjegyeket részletfizetés mellett elárúsítani. Magas jutalék biztosítva. Ajánlatok intézendők:

May, Elfer és Adler,
bank- és váltó-üzlet Budapesten.

tek, de a hét végén már ellanyhult, mert a külföldi termékek általában kielégítőek.

Helyi piaci árak:

Buza frt 8.—8.20, rozs frt 6.—6.30, árpa frt 5., kukorica frt 4.30—50.

Budapesti árak.

Tiszavidéki 78—80 kgos frt 9.20—8.00

Bácskai 78—80 " " 9.10—8.80

Erdélyi 76—78 " " 8.90—8.70

Határidő szállításra: őszi buza frt 8.97—98, tavaszi buza frt 9.50—52, tengeri augusztus szeptember frt 5.30—32, zab őszi frt 6.30—32.

Szerkesztői üzenetek.

Külön tudósító Csany. Vettük a szentkúti bucsuról szóló tudósítást, de legnagyobb sajnálatunkra azt nem közölhettük. Célunk a babonát nem terjeszteni, de lehetőleg erőnk és hatáskörünkhöz mérten azt kioltani törekedünk. Tiszteljük mindeakinek a vallási meggyőződését, de lehetetlen, hogy az irottakat önnek meggyőződése diktálta volna.

K. R. Csany. Fogadja szívességeért köszönetünket. Továbbra is kérjük.

Ocsay Csany. Köszönjük sorát keritjük.

K. S. Szeged. A „Vasárnapot” hosszú hallgatás után — örömmel vettük, legközelebb jönni fog.

Szegvár csak mindig az marad, ami volt.

Vasuti menetrend.

H.-M.-Vásárhelyről—Szeged felé: 6 óra 46 perc reggel, 5 óra 28 p. este

H.-M.-Vásárhelyről—Nagy-Várad felé d. e. 10 óra 24 percek, d. u. 7 óra 11 p.

Kistelekről—Budapestre: személyvonat éjjel után 2 óraker, délután 3 óraker, omnibus-vonat reggel 6 óraker.

Kistelekről—Szegedre: személyvonat, déli 12 óraker, éjjel 12 óraker, omnibus vonat délután 6 óraker.

Szentesről—Budapestre. Indul 5 óra 38 perc reggel, 1 óra 15 percek d. u. 3 óra 25 perc d. u.

Szegedről Csongrádra indul 11 óra 9 perc, 2 óra 18 p. d. u. Csongrádról Szegedre 1 „ 05 p. 4 óra 59 p. d. u.

Szolnokról—Szentesre. Indul 3 óra 26 perc, éjjel 11 óra 50 perc d. e.

Felölös szerkesztő és kiadó tulajdonos
Diamant Manó.

Ajánlom a legújabb fajta betűkkel dusan berendezett

KÖNYVNYOMDÁMAT

bármely e szakmához tartozó munkák gyors, pontos és jutányos elkészítésére.

➔ Névjegyek, esketési- és bál meghívók művek ➔
csinos kiállítással

DIAMANT MANÓ
KÖNYVNYOMDÁJA, PAPIR- és IRODASZER-KERESKEDÉSE.

Irodaszerek nagyraktára.

Kész ügyvédi, lovas és gyalogcsendőrségi, pénzügyőri és községi nyomtatványok.

Gazdálkodóknak: Cselédszegődményi levelek napszámjegyzék és naplójegyzék. Betűsoros üzleti könyvek.

A vidéki megrendelések a nyomda saját költségén szállítatnak rendeltetési helyükre.

➔ Könyvek kötése jutányosan elvállaltatnak ➔

SCHLICK-féle vasöntöde és gépgyár

RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG BUDAPEST.

GYÁR és IGAZGATÓSÁG:
VI. külső vácoziut 1696.99.

VÁROSI IRODA és RAKTAR:
VI. Podmaniczky-utca 14. szám.

GŐZ- és JÁRGÁNYCSÉPLŐ KÉSZÜLETEK.

SCHLICK-féle szab.

[KÉT- ÉS HÁROMVASU EKÉK.

SCHLICK-féle szab. „Haladás” sorvető-gépek

➔ Szórvavető gépek. ➔

Schlick-féle szab. Rayol-ekék, Schlick és Vidats-féle eredeti egyvasu ekék és talajművelő-eszközök boronák és rögtörő hengerek, szecskavágók, répavágók, répazúzók, tengeri morzsolók, csöves tengeri darálók, gabonatisztító rosták, őrlőmalmok stb.

Az összes ekék tartalékreszei készletben tartatnak. — Előnyös fizetési feltételek. — Legolcsóbb árak.

➔ Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve. ➔

Jegyzet. Van szerencsém ezennel t. ez. üzletbarátaink becses tudására hozni, hogy noha a VI. Podmaniczky-utca 14. sz. levő irodánk legnagyobb részét a külső váci utcán lévő gyártelepünkre helyeztük át, mindazonáltal ezen irodai helyiségünkben t. üzletbarátaink: kérelme érdekében egy városi irodát tartunk fenn, valamint, hogy ugyanott építői cikkeink és gazdasági gépeinkből raktárt létesítettünk. Kiváló tisztelettel

Mintaraktár és képviselő: Schlössinger Ferencznél Szentesen.

AZ igazgatóság.

Nyomatott Mindszentén Diamant Manó könyvnyomdájában.